

ESPEDRÍSLARC

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA DE BEGUR-ESCLANYÀ

N. 81 SETEMBRE 07

IV Fira d'Indians,
la festa als carrers
de Begur

Revista Municipal
d'Informació i Cultura de
Begur-Esclanyà

N. 81 setembre 2007

Ajuntament de Begur

Redacció: Àrea de Cultura
Onze de setembre
(Galeríes Casa Gran)
17255 Begur
Telèfon 972 62 41 55
e-mail: espedris@begur.org

Diputació de Girona

Disseny Gràfic: AUCA
Disseny i Comunicació

Impressió: Gràfiques Palahí

Dipòsit legal: Gi - 802 - 1987

Foto coberta: Alfred Barrós

Els conceptes i les opinions
sostinguts en els articles signats que
apareixen a *Es Pedris Llarg* no
representen necessàriament l'opinió
d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'*Es Pedris Llarg* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre la seva opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això comporti cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

A fi de complir amb l'art. 25.1.m, de la Llei BRL, les vostres dades han estat extretes de l'arxiu de l'Ajuntament de Begur. Per deixar de rebre informació, només cal que ho digueu a la secció de Registre d'entrada i informació de l'Ajuntament o envieu un e-mail a la nostra bústia: espedris@begur.org

Experiència al servei d'una nova etapa
en la gestió municipal

El passat 16 de juny el nou Consistori, constituït segons els resultats electorals del 27 de maig, em va nomenar alcalde de Begur. Aquesta és per tant la meua primera comunicació des d'*Es Pedris Llarg* com a primer i màxim responsable del nostre Ajuntament, i per aquest motiu permeteu-me, malgrat el temps ja transcorregut, agrair-vos a tots els vilatans la vostra positiva participació democràtica i felicitar els 3 grups polítics (CIU, PSC-PM, IBE-EPM) pels seus resultats electorals així com als 11 regidors i regidores electes, dels qual espero dedicació i responsabilitat en les seves noves funcions.

Aquest relleu en l'alcaldia representa un canvi de tipus natural pel que fa a la component ideològica o de força política, però tanmateix un canvi radical pel que fa a la component funcional o de gestió. El nou Equip de Govern tindrà una valoració positiva o negativa segons la seva pròpia capacitat de treball en equip, tal com vaig esmentar en el meu primer discurs com a alcalde.

L'estrena d'aquest nou equip i, particularment la meua com a alcalde, ha estat especialment complicada políticament parlant i fins i tot desencisant en l'àmbit personal, és la realitat i no cal amagar-la. Tal com diu la dita: "si no vols pols no vagis a l'era", i per tant eren del tot previsibles les dificultats en la gestió amb l'estiu a sobre i moltes obres inacabades al centre, urbanitzacions i platges; així com en l'aplicació de nous plantejaments en la gestió d'aparcaments i vialitat.

El que ha estat per a mi personalment molt decebedor és veure com un acord de retribucions d'alcalde i regidors, que tot i entendre que les quantitats brutes aprovades siguin cridaneres i per tant motiu de comentaris no precisament positius, acompanyat d'una gran dosi de demagògia, avalada mediàticament pel meu antecessor en el càrrec, hagi pretès tacar la meua trajectòria de vint anys a l'Ajuntament, els darrers dotze al govern com a 1r. tinent d'alcalde; anys durant els quals sempre he desenvolupat les meves responsabilitats amb honestat i fidelitat als meus cap de llista.

Un cop jutjat i sentenciat inapel·lablement per la "vox populi" voldria fer unes puntualitzacions en aquest tema, encara que només sigui en forma de darreres voluntats:

- Des de com a mínim l'any 1991 tots els alcaldes i regidors de CIU han aportat una part del seu sou a un

fons del grup municipal. Aquest fons permet la no dependència, és a dir, la plena llibertat de moviment en les decisions polítiques transcendentals a prendre en l'àmbit municipal; igualment pel que fa als programes i campanyes electorals.

- La meua retribució neta efectiva com a alcalde, un cop efectuades les retencions legals establertes i descomptada l'aportació al grup municipal, és de 37.800 euros anuals (14 pagues de 2700 euros). Per descomptat és la retribució més alta de tots els regidors.

- L'acord de sous d'alcalde i regidors va ser pres en el Ple Municipal de 3 de juliol sense cap vot en contra.

En un acte electoral abans de les eleccions vaig afirmar que jo no seria alcalde si el nostre projecte polític es veia hipotecat, sortosament els resultats ens van atorgar majoria i aquest fet no s'ha produït. Davant la situació viscuda aquest estiu, en què hi ha hagut moments que m'he sentit més com un bandit que com un alcalde de recent elecció, vull fer saber que tampoc seré alcalde si estic condicionat per circumstàncies econòmiques, personals o de grup, que no em permetin tenir les mans completament lliures per prendre les decisions que cregui necessàries pel bé de Begur. Em sap molt greu si per aquesta raó algú s'ha sentit decebut del seu nou alcalde; jo sóc així, m'han fet així i no sé treballar d'una altra manera.

Bé, ara toca mirar endavant! Assumeixo aquesta alta responsabilitat amb la voluntat de posar la meua experiència i lideratge al servei d'una nova etapa en la gestió municipal que ens permeti fer un pas endavant envers un Begur capdavanter en benestar i en serveis de qualitat a l'abast de tothom sense distinció. Tinc al meu costat un equip de persones preparades, amb capacitat i de la meua plena confiança que, amb una actitud sempre oberta al diàleg i a la participació constructiva de tots, són una garantia per afrontar l'esmentat rept.

No vull acabar sense agrair a tots els responsables, voluntaris, personal de l'Ajuntament, Grup de Festes, comerços, entitats i institucions col·laboradores, patrocinadors i veïns de Begur la seva impagable feina en la passada Fira d'Indians, model de participació i sentiment de pertinença.

Em poso com a alcalde a la vostra total disposició.

Joan Català Pagès
Alcalde

Extracte d'acords

Junta de Govern 12-06-07

- S'aprova el conveni a subscriure amb l'empresa ACTIESCOLA, SL que té per objecte la prestació del servei de Casal i Casalet d'Estiu a Begur i Esclanyà.
- Es contracta l'empresa ESTRUCTURES NOVATEC, SL per a la construcció de sanitaris públics i un local per a les tasques de vigilància i salvament a la platja de Sa Riera (27.549 euros).

Ple constituent de la nova corporació (16-02-07)

- Reunits els regidors i regidores electes segons els resultats electorals del 27 de maig, amb l'assistència del secretari i l'interventor de la Corporació i formada la corresponent Mesa d'Edat, es declara constituïda la Corporació Municipal de Begur (CIU: 6, PSC-PM: 4, IBE-EPM: 1). Tot seguit es procedeix a l'elecció de l'alcalde mitjançant votació secreta amb el resultat següent: Joan Català – 6 vots, Antoni Bonfill – 5 vots, Jordi Atienza – 0 vots. Resulta elegit alcalde, per majoria absoluta, el Sr. Joan Català Pagès.

Junta de Govern 19-06-07

- Es constitueix la Junta de Govern Local, que celebrarà les sessions ordinàries cada dimarts al vespre.
- Davant la conveniència de disposar també enguany d'un servei de piscina d'ús públic, s'arrenda a l'entitat ROCSAL 2002, SL les instal·lacions esportives i piscina de Can Selva.

Junta de Govern 26-06-07

- Essent necessari instal·lar una passarel·la per a discapacitats per a l'accés a la Platja de Sa Riera, es contracta l'empresa ITSA per al seu subministrament i col·locació (10.431 euros).
- Vista la renúncia voluntària i per motius personals del tècnic d'obres i medi ambient, s'adjudica un nou contracte d'assistència tècnica al Sr. Francesc Xavier Turró Palé.

Junta de Govern 03-07-07

- Per tal de poder acollir el major nombre d'infants matriculats a la Llar d'Infants Ses Falugues, es contracta l'empresa BEXBE SERVEIS-CONSTRUCCIONS MODULARS per al lloguer i la instal·lació d'un mòdul que per circumstàncies tècniques cal ubicar a l'entrada de les Escoles Velles.

Ple 03-07-07

- Després de el informe de la Comissió Especial de Comptes de data 24-04-07, s'aprova per unanimitat el Compte General del Pressupost de 2006 amb un resultat de romanent positiu d'1.323.512 euros.

Junta de Govern 07-08-07

- Essent necessària la neteja i condicionament de la Riera d'Esclanyà en el tram de la Font Gran a Can Codina, es contracta l'empresa PROMOTORA GIRO-CAT, SL a tal efecte amb un import de 8.067 euros.

Junta de Govern 21-08-07

- S'accepta la renúncia formulada per la Sra. Laura Portillo referent a la concessió per a l'explotació del Bar Centre Polivalent. Es convoca nou concurs públic.

Ple 28-08-07

- S'acorda per unanimitat l'aprovació dels nous Estatuts de la Junta de Conservació "Casa de Campo" que s'adapten a l'àmbit i normativa vigent. Es sotmeten a la corresponent informació pública.
- S'aprova per majoria obrir una 3a subhasta pública per a la venda de places d'aparcament a Sa Tuna.
- S'acorda per unanimitat fixar les dues festes locals en l'àmbit laboral per al 2008: 12 de maig – Pasqua granada, 29 de juny – Sant Pere.

Joan Català Pagès
Alcalde

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: Joan Català
Urbanisme - Medi Ambient - Obres i Serveis - Consell Municipal d'Esclanyà
Matins: de dilluns a divendres de 10 a 2
Tarda: dimecres de 6 a 8 (Esc.)

1r tinent d'alcalde:
Francisco Vadillo
Seguretat ciutadana - Brigada d'obra i manteniment
Tarda: dimarts de 6 a 8

2n tinent d'alcalde:
Joan Loureiro
Promoció econòmica - Hisenda - Turisme - Comerç i Consum - Joventut - Festes populars
Matins: de dilluns a divendres de 9 a 2

3r tinent d'alcalde:
Rosa Pérez
Règim interior - Recursos econòmics - Serveis socials - Sanitat
Matí: dijous d'11 a 1
Tarda: dimarts de 5 a 7

Regidora: Maite Selva
Ensenyament - Gent gran - Activitats - Participació ciutadana
Matins: de dilluns a divendres de 2/4 de 10 a 2

Regidor: Pere Felix
Cultura - Comunicació - Esports
Tarda: dimarts de 6 a 8

Nota: es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

Els horaris d'atenció al públic de l'alcalde i els regidors es poden consultar a la pàgina web de l'Ajuntament:
www.begur.org

Registre Civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-04-2007 i el 30-06-2007

Data	Nounat/ada	Fill/a de:
07-04-2007	Pol Gómez Romero	Francisco Gómez Gonzalo Estrella Romero Gelpí
07-04-2007	Miguel Gómez Romero	Francisco Gómez Gonzalo Estrella Romero Gelpí
20-04-2007	Dennis Aguilera Vargas	Fernado Aguilera Cabañas Raquel Vargas Jordà
16-04-2007	Ryan Tomas Doherty	Cristopher Raglan Sutton Lisa Elaine Doherty
29-04-2007	Lucia Caballero Moya	Sergio Manuel Caballero Tomas Victoria Moya Ortega
01-05-2007	Bryan Piñeras Sánchez	Eric Piñeras Sauze Francisca Sánchez Maldonado
02-05-2007	Ferran Martín Ortega	Bernardo Martín Domínguez Dolores Ortega Giménez
05-05-2007	Zoe Gil Vargas	Antonio Gil Fernández Maria de los Angeles Vargas Cuesta
06-05-2007	Joaquim Turró Deulofeu	Francesc Xavier Turró Palé Lourdes Deulofeu Revuelta
07-05-2007	Ivan Kapustin Medina	Màxim Kapustin Josefa Medina Sánchez
28-05-2007	Liam-Sai Bassal Flanagan	Alejandro Bassal Riera Tara Flanagan
11-06-2007	Lola Espinàs Páez	Francisco Javier Páez Fernández Maria Espinàs Olvera
18-06-2007	Rayen Cresencio Jorba	Gustavo Adolfo Cresencio Cortina Sara Jorba Galdós

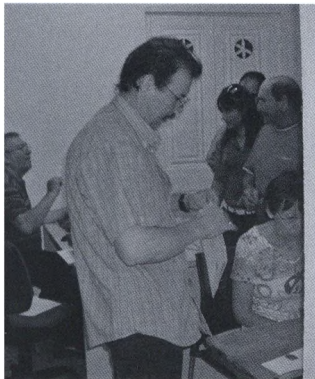
Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-04-2007 i el 30-06-2007

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Antonio Alonso Soriano	06-04-2007	PALAMÓS
Pedro Jofre Alberni	08-04-2007	PALAMÓS
Encarnación Medina Requena	12-04-2007	BEGUR
Luis Manera Batlle	22-04-2007	PALAMÓS
Rosa Cané Cals	10-05-2007	BEGUR
Nicolaas Klaas Loeve	20-06-2007	BEGUR

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-04-2007 i el 30-06-2007

Consorts	Consorts	Data
José Martínez Terradas	Maria Mayolas Capdevila	14-04-2007
Ruggero Zandonella Frachiel	Mireia Velasco Campo	21-04-2007
Alejandro J. Suárez Martínez	Vanesa León Vázquez	21-04-2007
Albert Bigas Xicars	Lidia Ros Vegas	28-04-2007
Luis Tormo Jané	Gloria de Cruylles i de P. M.	26-05-2007
Alejandro Palomar Maristany	Bibiana Navarro Argelich	02-06-2007
Abdelhakim Belkaid	Maria del C. López Tasende	09-06-2007
Jaume Hidalgo Marsal	Marta Figuls Prat	09-06-2007
Gerard Vila Roca	Elisabet Lapasset López	09-06-2007
Josep Font Viader	Natalia Gómez Sánchez	09-06-2007
Thomas Christopher Hoffman	Judith A. Sevilla Marciniak	14-06-2007
Sergio Martínez Melendo	Estrella del Mar Pérez Gon.	14-06-2007
Josep Maria Pagès Alegri	Maria Fátima Hernández J.	23-06-2007

Renovació del DNI

Juntament amb el departament del Registre Civil/empadronaments, i la Policia Local de Begur vam fer contactes amb el cos de la Policia Nacional de Girona perquè destinessin un grup de persones per poder fer la renovació del DNI a Begur, com ja s'havia fet 10 anys enrere.

Vam coordinar-ho tot per fer possible aquesta gestió, comunicació a la ràdio municipal, bans, etc, i el dijous dia 19 de juny es va fer la renovació del DNI als vilatans de Begur.

Se'n van poder fer uns quants més dels que a priori estava previst, 124 en total.

És cert que molts begurencs no van poder renovar-lo, però hem de dir que aquestes campanyes es continuaran fent de manera periòdica, i que la propera cita segurament serà el proper mes d'octubre. Ja us en mantindrem informats.

A. Martínez

Sergent de la Policia Local de Begur.
REGIDORIA DE SEGURETAT CIUTADANA
POLICIA LOCAL DE BEGUR

Begur recicla més de 8 tones de roba al 2006

L'Ajuntament de Begur va aplegar al 2006 8.216 quilograms de roba de segona mà per mitjà dels contenidors d'Humana per a la recollida del rebuig tèxtil. Els veïns d'aquesta població van cooperar amb Àfrica amb els seus donatius, ja que els projectes que la ONG duu a terme al Tercer Món es financen en part gràcies a la venda de roba usada. L'altre mètode de finançament són les subvencions públiques o privades.

Els veïns de Begur han col·laborat amb els seus donatius amb projectes de cooperació internacional com per exemple les Escoles de Professors del Futur (EPF), els centres HOPE de lluita contra la SIDA, el programa TCE (Control Total de l'Epidèmia) que també intenta combatre la SIDA, les escoles per a nens i nenes orfes o amb problemes socials, les escoles d'arts i oficis per a joves sense recursos, les escoles d'agricultura, les escoles esportives on es combina l'aprenentatge clàssic amb els esports, etcètera.

El procés de revalorització del tèxtil pel qual s'aconsegueix cooperar a l'Àfrica és el següent: Humana rep la roba dels donants i la porta a la central de classificació de l'Ametlla del Vallès. Allà es decideix quina part de la roba anirà a les botigues i quina a l'Àfrica. Es calcula que aproximadament el 40% es porta al continent Africà i es ven a preus molt baixos; el 15% es ven a les botigues d'Humana a Barcelona, Madrid i Granada; el 30% es fa servir per reciclatge industrial i només un 15% es llença perquè no se li pot trobar cap funció (normalment és roba molt tacada o feta malbé). Per descomptat, si hi ha una situació d'emergència, Humana cedeix roba gratuïtament a les persones afectades.

Aquestes són les dades de recollida per contenidor de l'any 2006 al seu municipi:

Contenidor de Begur a Palafrugell	1.921 Kg
Contenidor Plaça Sot d'en Ferrer	2.715 Kg
Contenidor Portal d'en Paloma	3.850 Kg

Gràcies per la seva col·laboració.

HUMANA

Millores al municipi

Voreres a Sa Riera

Aparcaments i voreres a la zona del pavelló

Voreres i bancs al camí del Mar

Remodelació del nucli antic d'Esclanyà

Rotonda d'accés al pavelló

Festa Major d'Esclanyà

Pintada de samarretes per a la mainada

Festa de l'escuma

Sardanes

Concert de l'Orquestra Montgrins

10a Travessa de natació S'Eixugador – Aiguafreda

El passat 15 de juliol vàrem celebrar la 10a edició de la Travessa de Natació a Begur. Ja en portem 10!

Un dia magnífic, uns participants engrescats i la col·laboració de la gent de cada any, van ser els elements justos i indispensables per gaudir d'un matí d'esport i convivència.

138 participants, nou rècord, i amb això l'alegria de veure com any rere any anem consolidant aquesta Travessa.

Els tres primers classificats van ser Sergi Vivet, Josep Coromina i Oriol Vivet.

Gràcies a tots els participants, a la Guardia Civil del Mar, a la Creu Roja, a la gent d'Aiguafreda i als col·laboradors per fer possible aquest esdeveniment esportiu.

Ajuntament de Begur
Àrea d'Esports

Tallers de pintura i guió teatral per al jovent

Durant els mesos de juliol i agost el jovent de Begur ha pogut gaudir d'un taller de pintura i dibuix que la professora Lina Gil va impartir al Casino Cultural. L'èxit d'aquest taller va fer que s'obris un altre grup per tal de donar cabuda a totes les inscripcions.

També vam tenir un taller de guió teatral durant el qual els inscrits van escriure ells mateixos una obra de teatre que assajaran aquest hivern i representaran aquesta primavera.

II Concurs de fotografia de Begur "Josep Carreras"

Josep Carreras i Riera (1920-2002) fou el fotògraf de Begur per excel·lència, la memòria gràfica del nostre poble. En un moment en què les mancances i les restriccions polítiques no permetien gaire marge de llibertat, Josep Carreras va saber obrir-se camí i oferir-nos un retrat lúcida i costumista dels últims 50 anys de la nostra història.

Destinatari: Qualsevol persona major d'edat aficionada a la fotografia.

Convoca: Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Begur

Lliurament de les obres: Biblioteca Salvador Raurich (tardes de 5 a 8) Bonaventura Carreras, 11 17255 Begur (Girona) Telèfon: 972 62 43 05 Àrea de Cultura

Avinguda Onze de Setembre - Galeries Casa Gran (dematins de 9 a 1) 17255 Begur (Girona) Telèfon: 972 62 41 55

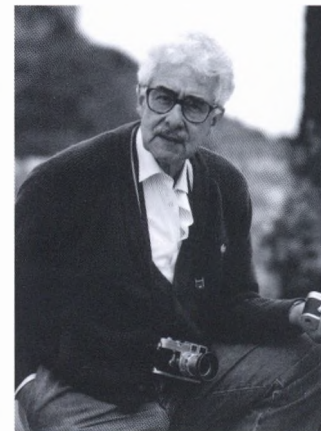
Bases:

- 1 Les fotografies podran ser analògiques o digitals, en color o en blanc i negre. No s'admetran diapositives, fotomuntatges ni fotografies trucades o retocades. La fotografia ha de ser inèdita i anar muntada sobre un suport de cartolina de 50 x 40 cm. Les mides de la fotografia seran lliures.
- 2 El tema de la fotografia haurà de ser Begur i les fotografies que no siguin identificables amb el tema hauran d'aportar la informació necessària per tal d'identificar-les (lloc on han estat preses o altres).
- 3 Totes les fotografies s'acompanyaran d'un sobre tancat amb títol de l'obra a l'exterior, i el nom, l'adreça i el telèfon del participant a l'interior.
- 4 Les fotografies que incompleixin qualsevol dels requisits esmentats no seran considerades pel jurat.
- 5 Les fotografies presentades s'exposaran al Centre Cultural Escoles Velles del 9 al 25 de novembre de 2007.
- 6 El jurat estarà format per persones vinculades al món de la fotografia. El seu veredictes serà inapel·lable i es reserva el dret de declarar algun premi desert.
- 7 Les fotografies premiades engrandiran el patrimoni artístic de l'Ajuntament. La resta hauran de ser retirades pels seus propietaris en un termini màxim de 3 mesos o passaran a ser propietat de l'Ajuntament.
- 8 L'organització es reserva el dret de resoldre qualsevol imprevist que pugui sorgir.
- 9 La participació en aquest concurs implica la plena acceptació d'aquestes bases.

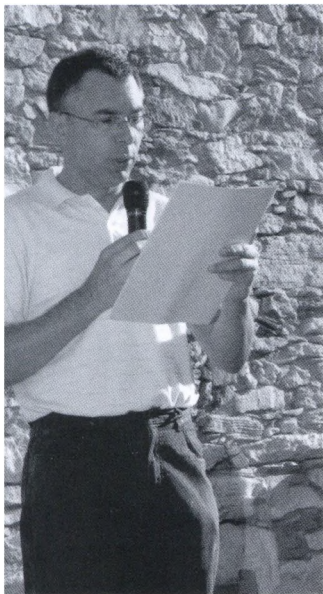
Termini: Les obres es poden presentar fins al 26 d'octubre de 2007.

Lliurament de premis: El lliurament de premis tindrà lloc el 9 de novembre de 2007, a les 7 de la tarda, coincidint amb la inauguració de l'exposició.

Dotació: Primer premi: 300 euros
Finalista: 150 euros

Josep Carreras

*L'exalcalde de Begur, Carles Arnau, durant el seu pregó
Foto: Carreras*

Pregó de la festa major de Sant Pere 2007

Benvinguts convilatans, ha arribat la Festa Major de Sant Pere.

Per a mi és un honor que l'àrea de festes m'hagi encarregat fer el pregó d'enguany, justament quan fa poc dies que he deixat l'alcaldia d'aquest municipi que tant estimo.

Durant els darrers anys ha fet el pregó gent molt popular i coneguda, amb discursos alguns d'ells molt entranyables, persones importants i influents en els seus àmbits professionals i persones molt conegudes al municipi. Sóc el primer pregoner que represento aquest desvalgut món de la política, un àmbit que per unes coses i altres es troba en un dels moments més baixos si de credibilitat parlem. Espero que el meu discurs estigui a l'altura de les circumstàncies i deixi en bon lloc aquest vilipendiat món de la política.

Mireu, Begur és un poble viu, ho ha estat sempre malgrat els difícils moments que la història li hagi comportat, i la Festa Major és un fet que ens ho demostra. Com qualsevol celebració, ha tingut anys de més o menys implicació i esplendor i ha estat el reflex del moment històric, social i econòmic del municipi. Només cal veure les fotos de les festes majors de fa més de vuitanta anys per adonar-nos que malgrat les penúries econòmiques la festa sempre ve ser un referent. Sempre he pensat, i sé que no sóc l'únic, que quant més ens costa d'aconseguir alguna cosa més l'apreciem, i aquest principi també el podem aplicar a la Festa Major, i això en part explica que segurament molts anys enrere la Festa Major de Begur com la del pobles veïns s'esperés amb més il·lusió que ara.

Quan Begur vivia del corall, l'agricultura i la pesca hi havia Festa Major, amb el suro i els ingressos de l'aventura americana hi havia Festa Major, en la dura etapa de la postguerra hi va haver Festa Major, amb l'incipient turisme la Festa Major era realitat gràcies a les aportacions dels vilatans i actualment hi ha Festa Major finançada totalment pel Consistori.

Ara, segur que la Festa Major no és l'únic referent de la població, si de diversió i entreteniment parlem, però és bo que li donem el rang i categoria que li pertoqueu. Enrere queden aquells dinars amb la família que tothom esperava per menjar i beure el que no podia fer la resta del any, i per gaudir dels actes programats per una Festa que o s'aprofitava o no hi hauria cap més oportunitat de celebrar tret que anessin a la Festa d'algun municipi veí. Ara,

amb l'evolució de la societat, tot ha canviat. Tenim altres referents al municipi com són la Fira d'Indians, festivals de música i una àmplia oferta lúdica a l'estiu. La millora en la mobilitat permet no només anar a les festes dels municipis més propers, sinó acudir a llocs molt distants per a diferents celebracions. Resumint, tot ha canviat no sé si per bé o no, espero, evidentment que sigui per bé. Tot s'ha transformat, fins i tot el municipi, però la Festa segueix aquí i el que hem de fer els begurencs, begurenques i tota la gent que ens visita aquests dies és participar i disfrutar d'una Festa Major que amb tant d'esforç econòmic per part del Ajuntament i de col·laboració desinteressada per part de la comissió de Festes s'organitza.

Begur és un poble amb una història i una identitat pròpies, una història que queda reflectida en les seves cases d'indians i en les torres de defensa, una història i identitat que s'escriu dia a dia amb els actes, celebracions i vivències dels que en formem part. Som com he dit abans un poble viu que, tenint en compte el passat i el present, prepara el seu futur. Les festes també son un signe d'identitat. Fem que el caliu que cadascú hi aporti sigui un tret que ens defineixi.

Recordo de molt petit les actuacions al "Jois", d'orquestrats com la Caravana o en Patrick Jack, segurament amb un gran esforç per part dels organitzadors, i recordo amb quina il·lusió la gent s'ho esperava i hi participava. És difícil que ara, davant l'oferta lúdica existent, aquesta il·lusió sigui la mateixa, i potser podem dir que no apreciem allò que no ens costa d'aconseguir, però jo us demano que participeu de la Festa, que us la feu vostra, que els qui hi esmercen tants d'esforços tinguin molt clar que val la pena seguir treballant i que sigui tot plegat un esclat de joia.

Begurencs i begurenques, disfruteu de la Festa, no és com Carnaval que tot s'hi val, però no us talleu, beveu, mengeu, ballau i feu l'amor tot el que pugueu els que teniu parella, i si no busqueu-la. La Festa Major és un cop l'any, ja tenim prou problemes la resta de l'any, oblideu les disputes familiars i amb els veïns, és un bon moment per fer les paus, perquè la tradició diu que la Festa Major és la més entranyable de les festes.

Begurencs, begurenques i tots els que ens acompanyeu, Visca la Festa Major de Sant Pere!
Visca Begur i visca Catalunya!
Endavant amb la Festa

Carles Arnau

Sortida a l'Aneto

El passat 6, 7 i 8 de juliol el Grup Excursionista Begur va organitzar una sortida al cim de l'Aneto (Osca).

Vàrem ser 13 participants, la majoria begurencs, els que en aquests dies van pujar al cim de l'Aneto, de 3.404 m d'altura, el sostre dels Pirineus. L'aventura va començar el divendres cap al migdia. De Begur vam sortir en cotxes particulars cap a Benasque (Osca); uns 407 km. Vàrem arribar fins a l'Hospital de Benasque. Allà, si vols, pots agafar un autobús que et porta fins a la falda de la muntanya on hi ha el refugi de muntanya anomenat "La Renclusa". Des de l'autobús fins al refugi hi ha entre 30 i 45 minuts de pujada.

Després de la baixada vam anar a dinar una altra vegada al refugi i per acabar vam agafar els cotxes fins a l'hotel a Cerler, on vàrem poder gaudir de la piscina i de la zona de spa.

Sopar, dormir i a l'endemà vam tornar a fer els 407 km fins a Begur.

Sens dubte que va ser un cap de setmana en el qual tots els que hi vàrem participar vàrem gaudir molt de la natura i de les dificultats que hi vàrem trobar.

Com sempre, des del grup us animem a participar a totes les nostres sortides. Segur que sempre en trobareu alguna que us vagi bé.

Si voleu rebre informació escriviu-nos a la següent adreça:

grupexcursionistabegur@gmail.com

Al refugi fem parada i fonda: sopem i dormim fins l'endemà dissabte cap a les 5:30h. en què ens aixequem, esmorzem i comencem l'ascensió. La pujada dura entre 4 i 5 hores, amb un desnivell d'uns 1.300 metres. Passes per Els Portillons, glacera i per acabar el conegudíssim pas de Mahoma, que és un pas molt aeri i no mancat de dificultat. La baixada és divertida i força llarga ja que tens ganes d'arribar i poder descansar.

Algunes activitats de l'Aula de Música i la Coral l'Esparver de Begur durant el curs 2006/07

La Coral l'Esparver de Begur a la Trobada General al Palau Sant Jordi

El passat mes de maig, va tenir lloc la 40a Trobada General de Corals més important que es fa a Catalunya, que es va celebrar al Palau Sant Jordi de Barcelona el cap de setmana de l'11 i 12 de maig. Està organitzada pel S.C.I.C (secretariat de corals infantils de Catalunya) al qual estem federats des de l'any 1997. En aquests esdeveniments es presenta una cantata que acostuma a ser per a cor i orquestra i que els cantaires treballen durant tot el curs. Vàrem anar amb el grup de mitjans i grans. Aquesta era la tercera vegada que la Coral l'Esparver de Begur hi participava. La primera fou l'any 1997 amb la Cantata "El timbaler del Bruc", la segona, l'any 2003, amb la Cantata "Trasatlàntida" de Pep Vila, dues cantates precioses amb una musicalitat extraordinària. La d'aquest any ha estat tot un repte, tant per als directors que l'hem hagut d'ensenyar, com per als cantaires que l'han hagut d'aprendre, com per als pares que l'han hagut d'escoltar. Era una cantata del compositor Carlos Santos, anomenada "Flor d'Escarbat", escrita per a cor, piano i marimbles, plena de dissonàncies i sons estranys als quals, potser, no estem massa acostumats. Tota una experiència!

La modalitat de l'estada dels nostres cantaires va ser la de l'intercanvi, és a dir, que varen anar a dormir a casa d'altres cantaires. D'aquí varen sortir experiències i vivències molt enriquidores.

La Coral l'Esparver de Begur a la Festivitat dels Avis

El passat 20 de maig, i com ja va ser habitual, vàrem oferir els nostres cants a la gent gran del nostre poble. Hi varen participar els grups de petits, mitjans, grans i juvenils. El repertori que vam fer va ser bàsicament la cançó popular catalana amb un especial i petit homenatge a la figura de Lluís Llach.

Audició final de curs de l'Aula de Música de Begur
El passat 19 de juny va tenir lloc al Casino Cultural

l'audició final de curs de l'Aula de Música de Begur. Acostumen a fer tres audicions durant el curs: la de Nadal, la de Sant Jordi i la de final de curs. En aquestes, els alumnes intenten donar una petita mostra de la feina feta sota la supervisió dels seus professors. L'audició la va obrir un petit grup de cambra amb la interpretació d'una peça molt maca anomenada "so vielle sterne" la qual va servir per acompanyar al grup de l'Aula Jove de Teatre per Sant Jordi. Vàrem poder gaudir de la música de diferents compositors i estils, des de la més senzilla i no gens fàcil peça musical infantil fins a sonates de compositors com Mozart i Beethoven. També vam poder escoltar algunes de les peces que alguns dels nostres alumnes havien portat al Concurs Musical de France a París. Els instruments que es van poder sentir varen ser piano, guitarra, violí, violoncel, viola, flauta travessera, saxofon, clarinet i acordió. La veritat és que cada vegada els nostres alumnes adquireixen més nivell en l'aprenentatge de l'instrument i el nivell musical de les audicions és més acurat, és per això que animem a tothom que li agradi i s'estimi la música a assistir-hi.

Participació de l'Aula de Música al III Festival de Jazz de Sa Riera

Ja fa tres anys que participem en el Festival de Jazz de Sa Riera, que enguany es va celebrar al Parc de l'Arbreda. Els alumnes es preparen peces d'estils musicals diferents del que s'acostuma a treballar a classe per estar una mica en harmonia amb el festival. Vàrem poder sentir blues, boogies, jazz, tangos, i algun rock and roll. Els alumnes ho preparen amb molta il·lusió, ja que és una bona oportunitat per fer-se sentir en un ambient fora de l'habitual.

Aquest curs es presenta ple d'activitats perquè entre altres coses l'Escola de Música de Palafrugell segueix amb la celebració dels seus 40 anys, i per culminar-ho ho farà amb la posada en escena d'una Cantata escrita expressament per a l'ocasió per en Baltasar Bibiloni, compositor mallorquí, amb lletra de Joan Vilardell, anomenada "Un nou dia", en la qual tant la Coral l'Esparver com l'Aula de Música hi participaran molt activament.

Fins aviat i molta música!!!!!!!

Sari

Neix el grup de teatre *Es Quinze*

Des d'aquest estiu, Begur té un grup de teatre anomenat *Es Quinze*. La Fira d'Indians va servir perquè aquesta colla d'actors i actrius fessin la seva presentació amb unes improvisacions de carrer. El grup té previst estrenar la seva primera obra aquesta mateixa tardor al Casino de Begur.

Actors i actrius de *Es Quinze*: Ricky Aréballo, Àngel Burgas, Olga Cercós, Jaume Congost, Paquita Fernández, Montse Ferrer, Montse Franco, Ivonne Navales, Mercè Pereira, Mª Consol Reixach, Carmen Rodríguez, Mercè Sala, Enric Tarrés, Carmen Vargas.

Escenografia, vestuari, fotografia i vídeo: Eva Casals, Neus Cerrato, Anna Cerrato, Diana Martínez i Carol Olvera.

Assajos del grup de teatre *Es Quinze*.
Fotos: Anna Cerrato

Els mitjans de comunicació municipals, *Ràdio Begur* i *Es Pedrís Llarg*, compleixen 20 anys

Ràdio Begur neix quan un grup d'amics de Begur i poblacions veïnes comencen a emetre des d'una de les dependències del Casino Cultural. Les condicions no són les òptimes, però la il·lusió i l'empenta d'aquell grup de joves fa que la iniciativa tiri endavant i s'acabi consolidant. L'any 1991 s'inauguren les actuals instal·lacions de *Ràdio Begur*, que es constitueix formalment com a emissora municipal.

Ràdio Begur ha esdevingut al llarg d'aquests anys una emissora oberta a tothom, amb gran diversitat de programes i col·laboradors i sempre atenta a tota mena d'actes que se celebren al nostre municipi.

Gràcies a tots per escoltar-nos i que per molts anys ens puguem retrobar!

Com tots els begurencs saben, la revista municipal *Es pedrís llarg* deu el seu nom a un banc de pedra, adossat a la paret de l'església, que dona a la plaça de la Vila. És un banc on el begurencs hi paren la fresca, hi fan la xerrada i des del qual contemplen la vida i el batec del poble.

La nostra revista, però, té un precedent: *Tú i yo*, una publicació editada l'any 1961 a iniciativa de la parròquia i com a portaveu del Casino Cultural. El setembre de 1987 va aparèixer el primer número de *Es pedrís llarg*, una publicació trimestral que recull la informació municipal i cultural de Begur i Esclanyà.

Actualment, i després d'un canvi de disseny, *Es pedrís llarg* es coordina des de l'Àrea de Cultura i s'ha convertit en una revista moderna, oberta a la veu dels begurencs i atenta a tots els esdeveniments culturals, esportius, lúdics, etc. que viu el nostre poble.

Portada del primer número de *Es pedrís llarg*

La nova Web de l'Ajuntament de Begur

Des del passat mes de juliol l'Ajuntament de Begur disposa d'una pàgina web (www.begur.org) renovada i adaptada a les necessitats dels usuaris. Amb aquesta nova pàgina, més dinàmica, construïda i dissenyada segons els nous llenguatges de programació, es pretén oferir un servei més operatiu i accessible.

Cal destacar la nova imatge d'aquesta pàgina web, més moderna, actualitzada i en consonància amb els nous temps. Això permet l'usuari accedir a la informació d'una manera més ràpida, eficaç i pràctica.

Pel que fa als continguts, s'hi pot trobar tota la informació sobre l'alcaldia i les regidories, així com una àmplia oferta de serveis de l'Ajuntament i telèfons d'interès. Les actes del Ple i de la Junta de Govern Local també hi apareixen exposades per tal que els usuaris puguin fer qualsevol consulta.

Una de les novetats més importants és l'Agenda d'actes, que informa de totes les activitats que es fan al municipi: festes, concerts, fires, xerrades, concursos, etc.

Des de la pàgina web de l'Ajuntament també podeu llegir *Es pedris llarg* i enllaçar amb altres pàgines d'interès com la web de Turisme o la de Ràdio Begur.

S'està treballant per oferir nous serveis com els tràmits on line, de manera que els usuaris puguin presentar una instància o fer una sol·licitud de permís d'obres a través del Mòdul de Tramitació Telemàtica (E-Tram).

IV Fira d'Indians: un exemple de participació i organització

La Fira d'Indians de Begur ja s'ha convertit en un referent lúdico-cultural del nostre país, en una cita obligada que clou la temporada estiuenca.

Aquesta IV Fira ha acollit més visitants que mai, però el veritable èxit cal atribuir-lo a la participació dels begurencs i a un equip de gent que ha treballat de forma incansable i amb gran professionalitat perquè un poble com Begur, amb poc més de 4.000 habitants, fos capaç d'organitzar un esdeveniment d'aquesta magnitud. Un grup de persones que ha treballat en equip, de forma desinteressada i altruista pel bé del poble, sense buscar el seu lluïment personal ni el protagonisme. Tot això amb l'ajut del grup de festes, de molts voluntaris, joves i adults, que ens han donat aquell cop de mà sense el qual ens hauriem vist superats i també gràcies al suport econòmic de comerciants, entitats i administracions.

Però la Fira d'Indians ha estat, un cop més, un èxit rotund especialment per la implicació dels begurencs, perquè els veïns del nostre poble hi han cregut des d'un primer moment i s'hi han lliurat sense reserves. Des de la mainada i els comerciants que decoren els carrers, fins a la gent que es guarneix d'americano i dona color i ambient; tots els vilatans s'involucren i viuen la Fira com una cosa seva. I això és el que fa de la Fira un esdeveniment tan especial, una celebració popular que és patrimoni del poble i que no hauria de ser mai objecte de demagogia política ni manipulació ideològica.

Enguany la Fira ha introduït canvis importants per continuar amb la nostra filosofia: una fira de referència però en constant renovació. Com ja és tradicional, hem gaudit de les parades de productes d'ultramar, de la gastronomia criolla, de les mostres d'oficis i d'un poble immers en la màgia i la diversió.

En la seva inauguració oficial la IV Fira d'Indians va comptar amb un seguit de personalitats que, amb la seva presència, donen prestigi i rellevància a aquest esdeveniment. Ens van acompanyar el director dels Serveis Territorials de Cultura a Girona, el Sr. Miquel Sitjar; el president de la Fundació Catalana Begur-Cuba, el Sr. Baltasar Parera; l'artista Moncho; l'alcalde de la població asturiana de Ribadedeva, el Sr. Alejandro Reinóndez; l'alcalde de Palafrugell, Sr. Lluís Medir; i el nostre alcalde, el Sr. Joan Català, que va tancar l'acte.

Vam obrir la Fira portant, com cada any, una figura estel·lar; si en edicions anteriors ens havien visitat la Lucrecia, Chano Domínguez i Pepe Rubianes, en aquesta ocasió fou Moncho, el gran cantant de boleros, que va emocionar el públic que omplia de gom a gom el pati de les Escoles Velles. I vam continuar durant dos dies més de gresca i ball amb grups cubans de renom internacional: La Màquina del Sabor o Son de la Rambla, només per posar un parell d'exemples. Això sense oblidar les clàssiques havaneres amb dos grups ben nostres, L'Empordanet i Els Cremats, que van congregat una multitud a la plaça Forgas.

Però aquest any la Fira ha tingut el teatre com un dels seus plats forts i Begur s'ha convertit en l'escenari de moltes històries. El grup Mite'ls, format per antics membres de La Cubana, ha ambientat el poble amb representacions de carrer i amb una sorpresa a cada cantonada, engrescant i fent participar el públic. També hem tingut la col·laboració del grup de teatre Es Quinze, una colla de begurencs que han fet el seu debut a la Fira i ens han donat caliu i diversió amb les seves improvisacions.

I hem complert una assignatura pendent: hem pensat en els més menuts, que han pogut gaudir d'un parc infantil amb titelles, circ, jocs, etc. Hem canviat la ubicació de l'escenari per tal de descongestionar la

plaça de la Vila i deixar més lloc als vianants i a les parades, que en aquesta edició han crescut en nombre i qualitat. Com a regidor, em plau que cada vegada hi hagi més begurencs, establiments o associacions del poble que s'impliquin en la Fira i ens demanin posar-hi una parada.

Hi ha hagut també una exposició fotogràfica i divulgativa sobre el llegat indià, un concert de la Coral Juvenil de Begur, una mostra de cotxes d'època, tallers de mostra i participació, una programació especial de Ràdio Begur... En resum, una oferta diversa, festiva i enriquidora.

Gràcies a tots els que ens heu visitat durant aquests tres dies tan intensos i heu contribuït a l'èxit d'aquesta Fira. Gràcies, sobretot i especialment, a tots els begurencs perquè vosaltres sou l'ànima d'aquesta Fira. Disculpeu-nos també per tot allò que no hagi anat tan bé com esperàvem, però hem recollit les vostres crítiques i suggeriments i, amb tota la humilitat però també amb tota la il·lusió, continuarem treballant per oferir-vos cada any una Fira d'Indians millor.

Joan Loureiro
Regidor de Promoció Econòmica

IV FIRA D'INDIANS

LA FIRA D'INDIANS

IV FIRA D'INDIANS

EN IMATGES

Fotos: Maties Carreras

Programació especial de Ràdio Begur

L'emissora municipal va emetre un programa especial i en directe des de la plaça de la Vila durant el dissabte i el diumenge de la Fira. Pere Molina, Marc Clapés, Laura López i Pau Barrós van oferir-nos música, entrevistes i un intens seguiment de tots els actes de la IV Fira d'Indians.

Pels micròfons de Ràdio Begur van passar-hi l'alcalde, Joan Català, i el regidor de Promoció Econòmica, Joan Loureiro, que van destacar l'èxit de la Fira i la implicació dels begurencs. També es van entrevistar alguns dels organitzadors i coordinadors de la Fira, com Rosa Vilà, Marta Arnau i Miquel Martín, que es van fer ressò del treball en equip que havia permès tirar endavant aquesta iniciativa. En Xico Florian ens va entretenir un cop més amb els seus coneixements i records, així com Estela Mascort i Marquès, l'última begurena nascuda a Cuba.

*L'equip de Ràdio Begur
Foto: Pere Carreras Luque*

Fotos: Maties Carreras

Els nostres diners

Tots el països desenvolupats tenen un sistema educatiu que és imprescindible per poder fer funcionar llur economia. En el nostre, ja fa molts anys que tenim els nostres professionals formats a les Universitats i a les antigues Escoles Especials. enginyers de totes les especialitats: industrials, i de camins, de mines, navals, aeronàutics, informàtics, arquitectes, geòlegs, economistes i també llurs titulacions de grau mig. Tots han hagut d'estudiar a fons les matèries pròpies de la seva especialitat, amb l'ajut imprescindible d'una sòlida formació matemàtica. Les despeses de les Universitats i Escoles Especials es paguen amb diner públic. La majoria de la població, però, no ha sabut, no ha pogut o no ha volgut obtenir un d'aquests títols professionals.

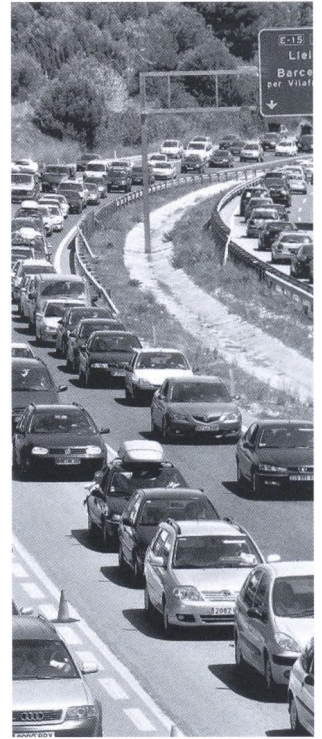
Tanmateix, no hi ha projecte ni realització important (ni pública ni privada) sense la intervenció d'un d'aquests professionals. També els càrrecs públics de tasca tècnica estan ocupats per aquests professionals, que han hagut de superar serioses oposicions. Així, doncs, molta gent es pregunta, com és possible que pràcticament totes

les obres públiques acabin costant el doble, o més del doble, del que estava previst? És que els professionals que hi han intervingut no han hagut d'estudiar com tots els altres? És que no s'han mirat prou el projecte? És que no han controlat l'execució de l'obra? Com és que no hi ha prou cura en les despeses dels nostres diners, els diners de tots, els que hem anat pagant tots els ciutadans a través dels impostos? De sempre, però, ningú no ha volgut posar-hi remei.

Ara m'ha comparegut un ocell, que s'ha posat al damunt de la meua taula. És un ocell que parla i m'ha dit:

- Les Universitats ja no són el que eren: els catedràtics no estan prou motivats i els alumnes tenen moltes distraccions.
 - Hi ha professionals que sols signen els projectes.
 - A l'obra pública hi ha molts interessos, més dels que et pots imaginar: molts sub-contractes i persones participants que mai ho diries.
- Jo li anava a dir que hi deu haver excepcions. Però l'ocellet ja se n'havia anat.

Joaquim Valentí i Fiol

11 de setembre, la Diada Nacional de Catalunya a Begur

Com ja és tradicional, l'Ajuntament de Begur va organitzar diferents actes per celebrar l'Onze de Setembre.

Castellers a la plaça de la Vila
Foto: Carreras

Enguany vam tenir l'actuació dels trabucaires de Sant Ramon de Cardona i de la Colla Casteller de Salt a la plaça de la Vila. A la tarda va haver-hi un espectacle d'animació infantil a càrrec de Toniètti i la Diada es va tancar amb una audició de sardanes interpretades per la Cobla La Principal de Banyoles.

Mònica Grygier, guanyadora del Concurs d'Arts Plàstiques de Begur
Foto: Carreras

El centre cultural Escolles Velles va acollir el lliurament de premis del XXII Concurs d'arts plàstiques de Begur. D'entre les 43 obres presentades, el jurat format per Pep Admetlla, Jordi Amagat, Dolors Bosch, Jordi Gispert i Robert Manera va atorgar els següents guardons:

1r. Premi: Mònica Grygier Farrés de La Celler de Ter, amb l'obra *Sábado por la mañana en abril*. Tècnica: acrílic sobre tela.

2n. Premi: Ramon Pujol Port de Molins de Rei, amb l'obra *Geomètric*. Tècnica: acrílic sobre tela.

3r. Premi: Ricard Terraza de Granollers, amb l'obra *La mar a Begur*. Tècnica: mixta.

Premi especial artista de Begur: Pere Carreras "Pedrito" amb l'obra *La mina desapareguda*. Tècnica: digital.

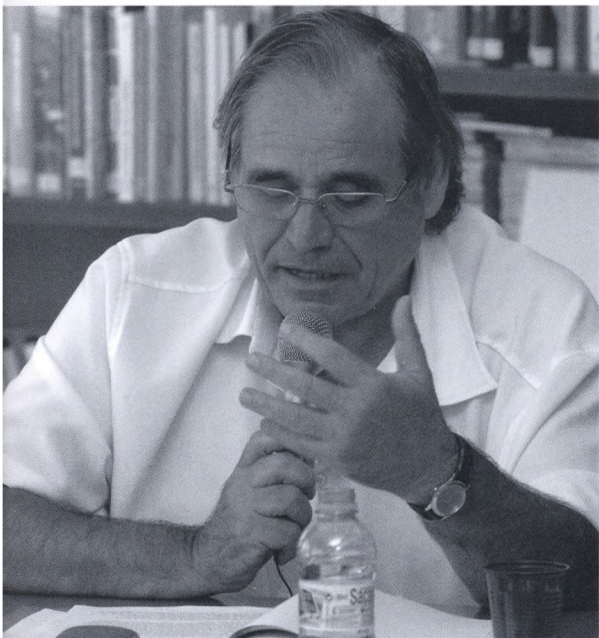
Pere Carreras Luque, Pedrito, premi especial artista de Begur
Foto: Carreras

La conferència de l'Onze de Setembre, que es va celebrar a la biblioteca Salvador Raurich, va repassar els orígens i l'evolució de la història nacional de Catalunya. El conferenciant fou Ponç Feliu Llansa.

Ponç Feliu Llansa nasqué a Sant Mori (Alt Empordà) el 1945, si bé als pocs mesos la família es traslladà a Besalú i posteriorment a Verges. Llicenciat en Dret, fou elegit, als trenta anys, degà del Col·legi d'Advocats de Girona en encapçalant una candidatura democràtica alternativa, i va compatibilitzar l'advocacia amb la docència al Col·legi Universitari de Girona.

Fou membre fundador i vocal del Conselle Col·legis d'Advocats de Catalunya. El 1989 fou seleccionat per a Magistrat com a jurista de reconegut prestigi, càrrec que exerceix actualment en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Pertany a Jutges per a la Democràcia i ha estat distingit amb la Creu de Sant Raimon de Penyafort. També és vocal del comitè Científic Assessor de la Llei de la Recuperació de la Memòria Democràtica i és el president de l'Associació de Juristes en defensa de la llengua pròpia.

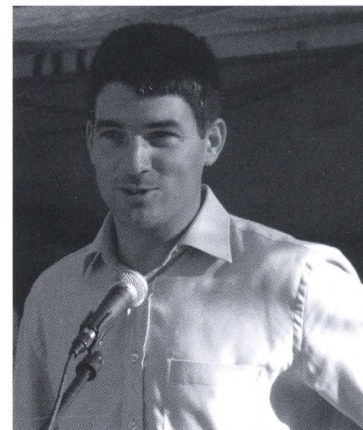
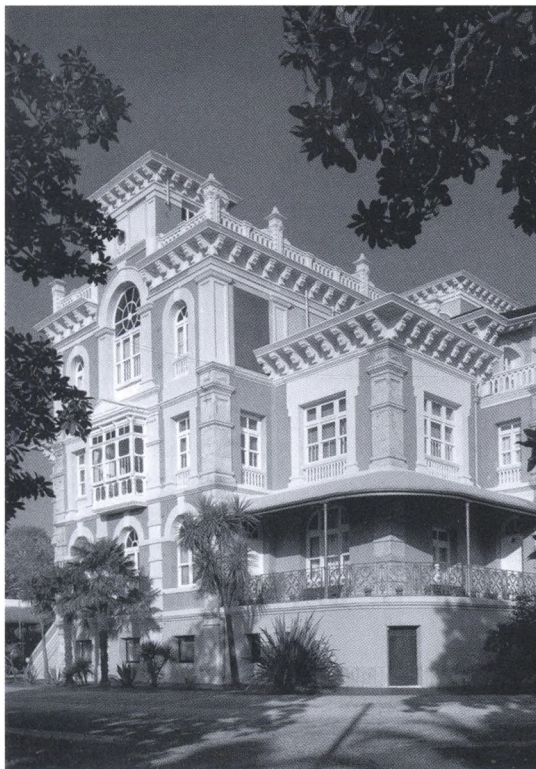
Des de sempre ha alternat el Dret amb les Humanitats (la història contemporània, la filosofia i la literatura), l'altra passió de la seva vida, la qual mostra en els seus llibres com *L'avi Siset*, la història de l'home que va inspirar la cançó catalana més popular del segle XX i que coneixia molt bé perquè era el seu avi matern, i *L'any que va ploure cendra. La peripècia d'un català torturat per Pinochet*, un llibre que recull les vivències a Xile de Tomàs Nadal, un ex-sacerdot gironí. Amb tota aquesta trajectòria, se li va concedir el Premi Nacional de Cultura.

El conferenciant Ponç Feliu Llansa
Foto: Carreras

Els ajuntaments de Ribadedeva i Begur endeguen un projecte comú

Durant la IV Fira d'Indians l'Ajuntament de Begur va convidar representants de l'Ajuntament de Ribadedeva (Astúries) per tal que coneguessin de primera mà aquesta celebració que tant ha arrelat entre els begurencs i els visitants.

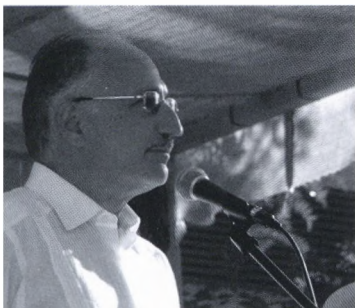

Alejandro Reinóndez, alcalde de Ribadedeva durant la inauguració de la Fira
Foto: Pere Carreras Luque

Fundación Archivo de Indianos

El municipi de Ribadedeva posseeix un dels patrimonis indians més importants de l'estat espanyol, tant pel que fa a l'arquitectura, amb edificis imponents, com pel que fa a documentació. La Fundación Archivo de Indianos és un palau que acull el Museo de la Emigración, una biblioteca i un important fons documental.

L'alcalde de Ribadedeva, la regidora de cultura i el tècnic de cultura es van reunir amb regidors i tècnics de l'Ajuntament de Begur per tal de posar en comú el llegat indià d'ambdós municipis i encetar projectes de col·laboració.

Baltasar Parera i Coll, president de la Fundació Catalana Begur-Cuba en la inauguració de la IV Fira d'Indians
Foto: Pere Carreras Luque

Baltasar Parera i Coll, enginyer agrònom, autor del llibre *L'arròs de Pals*, besnèt de l'americano Pere Coll i Rigau i president de la Fundació Catalana Begur-Cuba.

La seva vinculació amb Cuba comença ben aviat perquè vostè neix a l'Havana.

Així és. Vaig néixer a l'Havana el 9 d'octubre del 1945. Des que el meu besavi matern hi va arribar, la meua família va continuar la relació amb Cuba pels negocis que hi tenien. El meu pare hi va anar a parar, després d'un periple per diferents països, a causa de la Guerra Civil, hi va conèixer la meua mare i es van casar. La meua germana i jo, doncs, vam néixer allà.

El malecón de l'Havana amb el morro al Fons

Alfons V el Magnànim

Quan tornen cap a Catalunya?

Jo tenia uns sis anys quan vam tornar. Malgrat tot, tinc algun record d'aquella època. Recordo el *malecón* de l'Havana ple d'estels, que allà n'hi diuen *papalotes*, que la mainada feia voleiar pel cel. També tinc el record del col·legi dels jesuïtes, que llavors em semblava immens, i alguna imatge de la casa on vivíem. Llavors, quan he tornat a Cuba, tots aquests records s'han revifat.

La seva família ha tingut gran importància en el conreu de l'arròs a Pals i vostè ha explicat la història d'aquest cultiu en el seu llibre *L'arròs de Pals*.

Sí. El conreu d'arròs a Pals té dues fases. Una, el 1452, quan Alfons el Magnànim permet el cultiu de l'arròs a la zona i l'ús dels molins. Als segles XVII i XVIII aquest producte entra en crisi per diferents motius i es deixa de cultivar. Quan a finals del XIX el meu besavi torna de Cuba, compra

el mas Gelabert i recupera el conreu de l'arròs tot introduint canvis en el sistema de cultiu.

Què té de diferent l'arròs de Pals?

L'arròs de l'Empordà, tot i que es coneix com arròs de Pals, té una qualitat excel·lent, perquè es cull més tard i la planta ha de lluitar per la seva supervivència. L'anomenada d'aquest arròs, de fet, ja ve de segles enrere.

A més gran part de la nostra gastronomia es basa en l'arròs.

Sí. L'arròs permet una gran varietat de plats, d'ingredients, i absorbeix el gust de tots ells: el peix, la carn, els bolets... Recordem que Josep Pla era un gran enamorat del nostre arròs a la cassola. L'arròs forma part del nostre paisatge, però també de la nostra cultura culinària i, des de fa un temps, és també un reclam per al turisme.

El cultiu de l'arròs ha afavorit també un paisatge i un ecosistema com el de les Basses d'en Coll.

Sí, de fet el nom originari era les Basses de les Illes, però en memòria del meu besavi es van batejar com les Basses d'en Coll. Aquest paratge va ser considerat d'interès natural i, a través d'un conveni amb l'Ajuntament de Pals i la conselleria de Medi Ambient, nosaltres ens vam fer càrrec de la seva protecció. Ara organitzem visites guiades perquè els visitants puguin gaudir de la fauna, la flora i el paisatge.

El seu besavi, Pere Coll i Rigau, fou un personatge il·lustre, fins i tot Pla el va retratar en un dels seus Homenots.

Sí, va ser una persona molt emprenedora. Es va dedicar al negoci dels mistos i va lluitar contra els monopolis de l'època. Va tornar a Catalunya l'any 1894 i, com que era un home inquiet, va

engegar diferents projectes empresarials i inversions, però també va fer obres filantròpiques com la restauració de l'ermita de santa Caterina. El meu besavi sempre va sentir una gran nostàlgia de Cuba i, fins i tot quan ja era gran i la travessia li resultava feixuga, passava els hiverns a Cuba perquè preferia el clima d'allà. Pensem que llavors el món de Cuba era molt més lliberal i obert del que era el món d'aquí. Les següents generacions també hem continuat mantenint aquest contacte amb l'illa.

A Begur sempre s'ha usat el terme americano. El seu besavi era indià o americano?

Ara fem servir molt la paraula indià, però la veritat és que aquí sempre s'ha utilitzat el terme *americano* per referir-se als qui van emigrar a Amèrica. Pla també fa servir el mot americano i potser l'hauríem de recuperar perquè és un terme propi de la nostra zona.

La seva família emprèn també negocis en el sector turístic.

Efectivament. Durant la seva estada a Cuba, el meu pare aprèn a jugar a golf i torna a Catalunya amb la idea de construir camps de golf com els d'allà. Així es fa el primer golf de la Costa Brava, que es comença l'any 1964 i s'inaugura el 1966. Després es fan apartaments i, ja mort el meu pare, construïm un càmping i l'hotel La Costa.

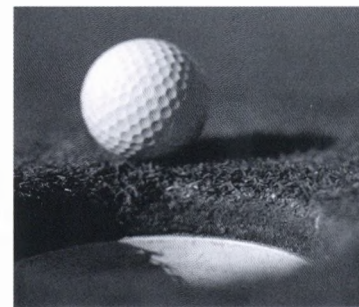

Com sorgeix la seva passió per la història local i el món dels americanos?

Segurament per motius familiars. Tots els papers, cartes, documents, etc. de fa més de cent anys estan guardats a casa. El meu besavi tenia una dita que deia "el papel que se destruya él". Penseu que tota aquesta informació es perdrà si ningú no se'n preocupa i les futures generacions no podran conèixer la seva història més propera.

Quina és la funció de la Fundació Catalana Begur-Cuba, de la qual vostè és president?

Aquesta fundació neix de la preocupació de l'Ajuntament de Begur i del seu regidor de Cultura, el senyor Loureiro, de preservar tot aquest gran patrimoni documental, arquitectònic, històric i cultural que ens van llegar els *americanos*. La intenció és fer un centre de documentació per aprofundir en l'estudi del món indià, centralitzar la informació i donar-la a conèixer arreu.

*Logotip de la Fundació Catalana Begur-Cuba
Disseny: Alfred Barrós i Camarasa*

*Baltasar Parera amb el regidor de Promoció Econòmica, Joan Loureiro, a Ràdio Begur
Foto: Pere Carreras Luque*

Què li sembla la Fira d'Indians?

Em sembla una iniciativa fantàstica perquè és el complement ideal de la Fundació i de tota aquesta part més de recerca i documentació. La Fira és com un esclat lúdic de tot aquest món relacionat amb Cuba.

Miquel Martín i Serra

La cultura de l'estalvi

Lectors/es de *Es pedrís llarg*: aquest article consta de dues parts, la primera és del qui signa; la segona és un article publicat al periòdic *El Baix Empordà* ja fa molts anys i l'original del qual es troba en el meu arxiu, ja que el que l'escrigué fou en "Quimet Ignasi", el meu pare.

Feta aquesta introducció, escric allò que he presenciat i escoltat.

Lloc, un bar de Begur els primers dies de febrer d'enguany, en el qual tots els matins hi ha tertúlia i es parla i es comenta de tot. No cal que escrigui els noms dels clients tertulians ja que són molt coneguts.

En pagar un d'ells li cau a terra una peça de cinc o deu cèntims; s'ajup i la recull. Un dels presents li diu si val la pena ajupir-se per tan poca cosa i l'altre li contesta que cinc cèntims eren vuit pessetes d'abans i deu cèntims, setze pessetes. Per tant, diu que ell ho recull tot, es fica una mà a la butxaca i en treu un cargol de ferro. "El vaig trobar ahir", diu abans d'acomiar-se i marxar.

Un matí del mes d'abril de 18... el sol es reflectia en un pailebot francès, ancorat al port de Barcelona. Convé fixar-nos en un jovenet de 14 anys que, portat per un bot, puja com d'esma l'escala del pailebot. Arribat el moment d'acomiar-se, s'acostaren els cors en una abraçada familiar. S'hissa la bandera i el vaixell avança a mar obert. El jovenet, anomenat Lluís, prengué possessió del camarot més humil.

Després d'un bon viatge, arriba a l'Havana i de seguida es busca feina. Havia rebut moltes negatives per treballar però, en sortir de l'última, s'adona d'una agulla de cap que cull i es posa clavada a l'americana. Advertint això, l'amo el féu cridar i li pregunta què havia collit. En Lluís, tot confós, li ensenyà l'agulla. L'amo va quedar prendat de l'esperit d'economia del jove, el col·locà i fou, passats els anys, un dels socis de la casa Basig de Londres. I com era costum per aquells anys guardar el primer bitllet guanyat treballant, en Lluís conserva molts anys aquella agulla dins una capseta.

Francesc de Son Molas

LA DANSA DELS OCELLS

Pel matí,
amb el primer raig de llum
els ocells ens desperten
amb una dolça melodia.
Cadascun d'ells,
amb sons aguts
i també greus,
harmonitzen el paisatge.
El vent bufa de fons,
l'aigua fresca de la muntanya
llisca roca avall.
Una senyora
escombra sa vorera,
i el brunzit dels cotxes
fa ressò sobre l'asfalt de la carretera.
Però res espanta
a aquestes petites bestioles
que tot xiuxiuejant
ens mostren el seu festeig
i d'altres, el seu territori.
Però quan aixequen el vol,
ens meravellen
amb les seves danses
pròpies i particulars.
Planejant pel cel
es deposen sobre les teulades
de ses cases
i piulegen: - Amor meu!!!!
-Sóc aquíííí!!!!!!
-Que no em veus?
-Doncs xiularé més fort
perquè sa meva melodia
et condeuixi on jo sóc.
I plegats farem
es nostre niu d'amor
que a tothom farà remor.

Montse Carreras Oliver

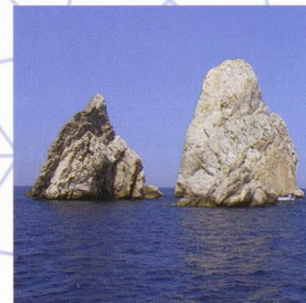
Cavall Bernat o Carall Trempat

- A tu què et sembla, Jordi?
- A mi em sembla que el veritable nom és Carall Trempat.
- A mi també m'ho sembla – féu en Xicu.
- I per què t'ho sembla? - va preguntar en Jordi.
- Doncs perquè he sentit dir que els antics grecs, quan anaven per primera vegada cap a Empúries, en veure l'illot de ses Medes tan erecte, el varen adorar perquè tenien una religió fàl·lica – féu en Xicu.
- Doncs jo he fet ús del diccionari. Mira, Xicu: carall, en català, és “el membre viril”, i trempar “tenir el penis en erecció”. Per tant, trobo adient el nom de “Carall Trempat” per a l'illot de les Medes – va tornar a dir en Jordi.
- Oh, i n'hi ha més de “Cavalls Bernat” a Catalunya –féu en Xicu- Sense anar més lluny, a Montserrat hi ha una agulla rocosa isolada i ben erecta, que també en diuen “el Cavall Bernat”.
- Això ja en sembla definitiu –féu en Jordi- és

quasi impossible que a Montserrat i a l'Estartit hi hagi hagut dos cavalls famosos i que, a l'hora, hagin dut el mateix nom. Hi ha algun altre motiu. -A mi em sembla que el més lògic és que la gent digués “Carall Trempat” tant a l'Estartit com a Montserrat, però tampoc em sorprèn que la gent de fa molt de temps els canviessin el nom, perquè abans tothom era molt ben pensat i van buscar paraules semblants però que no tinguessin cap relació amb el sexe .

-Doncs, saps què et dic? Que ja s'ho faran.

Grèvol

Imatges del Fornells de preguerra

Benet Riera afluixa el gas del bot "Guilla" en apropar-se a l'embarcador d'Es Castellet per desembarcar els banyistes provinents d'Aiguablava.

En la postguerra calia castellanitzar els noms. Així el bot passà a anomenar-se "Zorro", en intent d'acord amb la normativa de la "Reserva Espiritual de Occidente", car una traducció literal hauria estat poc oportuna en l'època.

El signatari d'aquest article amb la seva germana Lolita i la cosineta Xixa a la platja d'Aiguablava l'any 1924. Dins el bot, en Jeroni To i, recolzada, la Teta Yoies (mai no vaig saber el seu nom ni cognom -res d'estrany a l'Empordà). Com que era geperuda, l'àvia, que acostumava a jugar a la loteria, li passava els dècims per la gèpa. No crec, però, que aquest acte, que diuen que porta sort, tingués gaire eficàcia en aquest cas.

Grup de banyistes a Aiguablava pels volts del vint-i-sis. Entre ells (el tercer des de l'esquerra de la imatge), Enric Mas Mirandes, el que fou famós defensa del Futbol Club Barcelona en temps de Platko, Walter, Sagi, Piera i Samitier.

Paradoxes de la censura en anys de postguerra

La revista "Archivos de Oftalmología" havia de sotmetre's a la censura com totes i això no exclouïa les científiques (no sé si les taules de logaritmes també). Ignoro què podia ofendre en un text oftàlmic: Potser estrabisme o ull "esquerre" ? O glaucoma "roig"?

Però la censura que més intrigava la majoria era la del cinema. Molts viatjaven a Perpinyà, tot per veure un xic de cuixa de Brigitte. A casa, els talls en les pel·lícules eren famosos. Com deia el gran Valentí Castanys -"aquestes pel·lícules es metamorfejen tant que les mares més escrupoloses poden permetre tranquil·les que les seves filles les vegin. En l'instant que uns llavis s'apropen, "zàs", apareix un paisatge. Quina força misteriosa la d'aqueixos petons, que, abans de produir-se fan aparèixer un paisatge!"

Però si els talls del censor eren freqüents, la imaginació de la gent, en aquest aspecte, va atènyer proporcions demencials. M'explicà el Professor Belmonte, en ocasió d'una estada meua a Valladolid, que un bromista, referint-se al film "Franco, ese hombre", assegurava que a Perpinyà el capdill hi apareixia nu. I un taujà, per uns instants, ho cregué: Puix que, molt seriós, va dir: -"; No puede ser !"-.

A vegades no hi ha escenes que necessitin les estisores del censor, però la censura exigeix un retoc en el doblatge, com en cas de concubinatge. Com fou el cas del film "Su Vida íntima" (amb Margaret Sullivan i Charles Boyer): En l'intent d'arreglar-ho, mitjançant el doblatge, l'argument resultava més immoral. Ja no hi havia concubinatge; però per a l'espectador la sensació ja no era d'amistançament sinó d'incest, al convertir-se l'amigueta en germana!

Alfred Arruga Forgas

Estimem nostra terra

Cada persona és un món, és veritat. I això fa que no tothom pensi el mateix, que les opinions, idees, arguments propis siguin diferents els uns dels altres. No deixa de ser enriquidor sempre que s'accepti sense rancúnia de cap mena. Recordo, quan es va instaurar la democràcia, en temps de les primeres eleccions, un cartell publicitari amb un munt de gent i el següent escrit: "Espanya, un país amb 36 milions de partits polítics". Em sembla que definia ben bé que tothom té la seva pròpia idiosincràsia. És un fet i em sembla que és bo i que mereix el més gran dels respectes. Aquest fet no hauria de portar mai a cap lluita, a cap enfrontament. És a dir, cadascú de nosaltres tenim la nostra identitat, la nostra personalitat. I totes són prou respectables. Això fa que davant de certes actuacions, hom reaccioni d'acord amb la seva pròpia identitat o personalitat i es manifesti amb el sentit que considera més adient. I cal un consens, cal també saber escoltar i raonar amb arguments.

Moltes vegades, i es veu arreu de tots els pobles del país, es fan actuacions decidides que no complauen en general i, potser sense escoltar raons, segueixen endavant. De ben segur hi ha una raó per fer-ho així, basant-se en uns arguments estudiats a fons que es coneixen bé. Però al meu entendre no és suficient, cal escoltar d'altres raonaments, analitzar quins perjudicis comporta l'actuació, la necessitat i oportunitat de fer-ho, si és o no imprescindible, si els recursos a dedicar no són prioritaris per solucionar d'altres problemàtiques més urgents, etc.

Tots veiem arreu del país com poc a poc anem perdent la identitat de la terra, o al menys a mi m'ho sembla, fruit de tant parlar de globalització.

Per això penso que cal preservar i cultivar les nostres arrels fent que la cultura, la llengua, les tradicions, etc. no es malmetin sinó que es potenciïn cada dia més, que sigui aquesta la nostra constant. Cal, doncs, que es respecti tot el que d'una forma o altra té relació amb aquesta identitat. No vull dir que no cal tocar res, no és aquesta la qüestió. Potser sí que cal que, per exemple, un cert indret evolucioni mitjançant una rehabilitació, però mai, al meu entendre, canviant la seva fisonomia de tal forma que perdi les seves connotacions, que deixi de ser l'element que representava una part de la cultura intrínseca del lloc.

Estic agradablement content quan veig com es conserven nuclis antics al vell mig de pobles, assolint restauracions que potencien aquests llocs. O quan es recuperen tradicions d'antic i el poble sencer hi participa. En d'altres, en especial quan s'implica aquesta nova arquitectura de disseny, les solucions que s'adopten malmeten generalment el passat sense tenir en compte sentiments arrelats de tots aquells que ho visqueren i ho viuen d'altra forma, d'aquells que pateixen per la pèrdua d'arrels del lloc que el fet comporta. S'ha de ser valent i no renunciar mai a la història dels pobles, al llegat dels nostres avantpassats. És quelcom que s'ha d'ensenyar amb orgull. Si no és així, ben aviat no sabrem què explicar a la mainada sobre la terra que trepitgen. Paisatge, edificis, cultura, tradicions, etc., tot canvia, és evident, fruit d'una necessitat d'evolució, però fem-ho amb cura, ampliant el que calgui, sense treure res del que ens identifica com a poble.

Pensant en tot aquest context i amb el sentiment de fons de qui estima la seva terra amb passió, vaig escriure un senzill poema, i com no, estant a Begur pensant també en el mar, que diu així,

El Catalanet

*Era ben conegut a l'indret
pel nom del "Catalanet".
Aquest motiu li posaren
i sempre li mantingueren.*

*El seu món era el mar
i nostres sardanes ballar,
estrenyent ben fort les mans
unint dansa amb singlar.*

*Gaudia del sol, pluja i vent
del mar en tempesta o bonança
arrelat en el seu moment
mirant el món amb recança.*

*No malmetre nostre entorn
era per ell una dèria,
"que demà neixi un nou jorn"
a qui escoltava li deia.*

*Era ben conegut a l'indret
pel nom del "Catalanet".
Aquest motiu li posaren
i mai més li trageren.*

*La verge bruna protegia
sa vida i llar d'esculls
i al cel adreçava els ulls
donant gràcies cada dia.*

*Quatre barres flamejaven
per sobre de sa teulada
i dins son cor s'amagaven
nostàlgies de sa contrada.*

*No trobà mai cap raó
per perdre la identitat,
sia d'un país o ciutat,
o d'un poble cap racó.*

*Era ben conegut a l'indret
pel nom del "Catalanet".
Aquest motiu li posaren
tots qui l'estimaren.*

Pere R. Darnés

ACTIVITATS

Festa Major de Santa Reparada

Puntaires a la plaça de l'Església

El grup begurenc Els Fènix

Els Fènix "in concert"

Els Vàmpirs

La tribu de Santi Arisa

Gatos Negros

El públic va omplir el pati de les Escoles Velles la nit del dissabte

Fotos: Pere Carreras Luque

L'AN

Davant del malaurat traspàs de Joan Pi i Marqués, he cregut convenient escriure quatre ratlles, sobretot per si pot servir d'alguna cosa que tinguéssiu el punt de vista d'un que no és del poble i un bon dia aterra a Begur. Vull fer-vos saber que escriure això no ha estat gens fàcil per a mi, però per altra banda sentia la necessitat de fer-ho en honor de qui va ser un gran amic i una gran persona.

La veritat és que quan arribes a un lloc nou, qualsevol ajut és benvingut i l'An, com molts de vosaltres, va fer molt perquè hi estigués a gust. Me'l va presentar en Joan Ponsatí i evidentment de seguida em vaig adonar que no era una persona que et deixés indiferent. La primera impressió no podia ser més favorable: era la d'un home gros, afable, de rialla fàcil i que et contagiava el seu tarannà positiu d'immediat. M'agradava veure'l amb els seus companys i les seves respectives parelles. Amb els meus amics els anomenàvem "La colla dels grans". Bona gent i com que sé el molt que l'estimaven, em puc imaginar el mal moment que estaran passant. Em sap greu, molt greu.

En Joan Pi em deixa el record de la gran persona que fou i em quedo com a imatge final el seu somriure sincer. I no puc deixar de banda el seu discurs divertit i amè. De qualsevol cosa feia una bona xerrada en la qual treia les seves dots de bon conversador i la seva fina ironia. Sovint acabàvem "parlant boig" i us puc assegurar que enyoraré especialment les tertúlies a la taula rodona del Farolillo, on solíem acabar "sense arribar a cap conclusió", com a ell li agradava dir. Em va fer passar molt bones estones, em va portar a mar, em va presentar amics, em va dur a buscar bolets... i això són coses que, senzillament, no tenen preu.

Per acabar m'agradaria explicar-vos una anècdota i, si em permeteu, una petita reflexió. Al cap d'una estona de parlar amb ell per primera vegada li vaig dir el molt que m'havia impressionat el poble i ell va dir ben fort: "Aquest ja ha begut l'aiga de Son Moles..." Ho recordo com si fos ara. Com que jo no sabia de què anava aquesta llegenda, m'ho va aclarir. Em va explicar que el que bevia d'aquella font quedava tan prenat del poble que ja mai més marxava de Begur. Però la perspectiva que et dóna el temps a mi m'ha fet veure les coses d'una altra manera. No he begut mai aigua de Son Moles, de fet no sé si existeix, tant se val. Jo crec que

el que et fidelitza i t'arrela són determinades actituds, persones màgiques i no tinc cap dubte que ell era una persona única. Jo ho tinc força clar, el que et fa tornar són els amics i la gent que estimes i que t'estima. A mi m'és impossible imaginar l'An sense Begur i Begur sense l'An, són dues parts que van unides sense remei. Ja sé que és molt poc però és l'únic que em queda i m'hi penso aferrar. El recordaré mentre visqui i diré a tothom que ho vulgui sentir que el que li diria a l'An es podria resumir en una sola paraula: gràcies.

Descansi en pau i el meu més sincer condol i la meva estimació a la seva esposa Isabel, als seus fills Joan i Imma, Núria i Marc i al poble de Begur que ell tant va estimar.

Jaume Buixadera

Joan Pi i Marqués

Un agent molt servicial

Sovint critiquem la ineficàcia i la lentitud de tot allò que depèn de l'Administració, i especialment allò que depèn de l'Ajuntament, la institució més propera al ciutadà.

Em sembla de justícia, doncs, deixar constància de les coses quan es fan bé. Per això us explico aquesta petita anècdota que fa referència a la Policia Local de Begur.

Aquesta primavera un cotxe va aparcar davant la botiga de casa, Flocs. A l'hora de marxar, el propietari del vehicle no va poder engegar-lo de cap manera. Al cap d'una estona, quan ja havien avisat la grua, dos agents van passar per allà i es van mirar el cotxe. Un d'ells va dir que el problema era el motor d'arrencada i que s'arreglava amb un copet de martell. Com que no els cabia la mà per donar el cop, va provar d'engegar-lo fent anar el cotxe marxa enrera. El propietari se'l va mirar sorprès, però l'agent va insistir que aquella era l'única solució per arrencar el cotxe.

Finalment el cotxe es va engegar. El propietari va agrair moltíssim l'ajut de l'agent de la Policia Local i se'n va anar del nostre poble amb bon gust de boca i una bona imatge.

Cal esmentar que l'agent era el senyor José Esteban Cortés.

Josep Cerrato

Foto: Alfred Barós

BEGUR SURT AL CARRER PER LA FIRA

Comerciants, associacions, particulars, veïns... tots els begurencs fan seva la Fira d'Indians en una mostra del que és la participació i la implicació en un projecte.

Fotos: Maties Carreras

